

--	--

Melusina Pandora

Vor der Inszenierung:

1. “Melusina Pandora” ist ein Stück, das sich gut eignet, um mit Kindern ab 8 Jahren, also dem 3. Zyklus zu spielen. Es wurde in Zusammenarbeit mit einer gemischten Gruppe von 8 bis 11-jährigen erarbeitet und nach den Vorstellungen der Kinder inszeniert.

2. Das Stück “Melusina Pandora” basiert auf zwei Sagen. Einerseits der klassischen griechischen Sage der Pandora und andererseits der luxemburgischen Sage der Melusina. Da es sich in beiden Fällen um Sagen handelt, die ihren Ursprung also in der gesprochenen Sprache haben, bietet es sich an, den Kindern diese Geschichten zu erzählen und sie mit ihnen zu diskutieren.

Diese Diskussionen können in Bezug auf das Stück auch schon von Anfang an auf die Inszenierung abzielen, das heisst, immer wieder kann versucht werden, einzelne Szenen aus den Geschichten als Impro-Theater zu spielen.

3. Grundthemen des Stückes sind, wie auch in den ihm zu Grund liegenden Sagen, der Gegensatz zwischen dem Materiellen und dem Imateriellen, die Gier/Zügellosigkeit des Menschen, sowie das Tabu.

(Die Texte der Sagen befinden sich hinter dem Stück)

Zu der Inszenierung:

1. Das Stück eignet sich, um mit einer Gruppe von ca 10-20 Kindern gespielt zu werden. Verschiedene Rollen kommen mehrfach vor (z.B.: Maartmann 1 und 2, Kind 1 bis 5 etc...). Diese Rollen können ohne weiteres in eine zusammengefasst werden oder wenn mehr Rollen zu verteilen sind, weiter aufgeteilt werden.

2. Das Stück ist aber auch innerhalb eines ganzen Zyklus von der “Équipe pédagogique” spielbar. So kann zum Beispiel eine Klasse die eigentlichen Rollen übernehmen und die anderen Klassen bereiten die einzelnen “Einspielsequenzen” vor. Natürlich können die Klassen auch gemischt

werden, und alle Kinder aus einem Zyklus, welche Theater spielen wollen, übernehmen die Rollen; die Kinder, welche lieber tanzen (oder Pantomime, Film, Schattentheater, ...) wollen, tun dies.

3. Denkbar ist sogar, dass dieses Stück an einer ganzen Schule als Schulprojekt gespielt wird, wo die verschiedenen Zyklen die verschiedenen Aufgaben übernehmen.

4. Ausgehen kann man bei der Erarbeitung des Stückes von den beiden Sagen. Sie werden im Idealfall von der Lehrerin / vom Lehrer erzählt. Einzelne Szenen können nun von den Kindern improvisiert, "nachgespielt" werden. Auch hier kann man daran denken, die Themen in anderen Fächern aufzugreifen: Deutsch, Luxemburgisch, Kunst, Musik, Turnen, ... bieten sich an.

5. Schliesslich kann man zu den verschiedenen Rollen kommen: Wie verhalten sich Marktleute, Kinder, Eltern, Diebe, Obdachlose? Welche Ziele haben sie? Wie sehen sie möglicherweise aus? Worüber freuen sie sich? ... Danach können verschiedene Übungen gemacht werden: Wie gehen Diebe/Kinder/Eltern/Marktleute/Obdachlose...? Was tun sie? Wie reden sie? ... (Beachten Sie hierzu bitte auch das Kapitel über die Theaterübungen im Schulalltag.)

6. Verschiedene in dem Stück immer wiederkehrende Motive können als Improvisationen eingeübt werden: das Motiv der Neugierde, der Vorfreude, der Erwartungen, ...

7. Wie bei jedem Theaterstück kann der vorliegende Text abgeändert werden: gekürzt, verlängert oder neu geschrieben. Gerne kann der Text auch nach den ersten Schritten neu mit den Kindern erarbeitet, aufgeschrieben oder übersetzt werden.

8. Bei unserer Inszenierung waren die 18 Kinder, die die Rollen spielten, ständig auf der Bühne. Die Skizzen/Regievorschläge im Text beziehen sich auf diese Inszenierung. Selbstverständlich können verschiedene Kinder die Bühne jedoch auch zwischen ihren Einsätzen verlassen.

9. Was Bühnenbild, Technik, Kostüme und Maske anbelangt, möchten wir auf das betreffende Kapitel verweisen.

--	--

Melusina Pandora

1. Maartmann 1
2. Maartmann 2
3. Maartfra 1
4. Maartfra 2
5. Kand 1
6. Kand 2
7. Kand 3
8. Kand 4
9. Kand 5
10. Mamm
11. Papp
12. Gangster 1
13. Gangster 2
14. Gangster 3
15. Bettler 1
16. Bettler 2
17. Bettler 3
18. Bettler 4

1. Szen: Um Maart

Zwee Maartstänn mat allerhand Saachen.

D’Kanner spillen, d’Bettler heeschen, d’Gangster klauen (si hunn an dier éischer Szen näischt ze schwätzen a spillen hir Roll hei pantomimesch), d’Mamm an de Papp kafen an...

Maartmann 1: Kuckt hei, dir léif Leit, fantastesch Kalzongen, éischt Qualitéit, gräift zou, dräi zum Präis vun engem.

Maartfra 1: Kommt alleguer heihinner! Hei ginn et fonkelnei Schung. Extra Qualitéit a lescht Moud! Dräi Schung kritt dir hei zum Präis vun engem!

Bettler 1 *zum Papp*: Een Euro, hutt dir een Euro fir mech a fir meng Famill?

Papp *zum Bettler 1*: Géi schaffe wéi ech, da brauchst du net hei ze sätzen...

Bettler 2 *zu der Mamm*: 50 Cent, just 50 Cent, fir datt ech menge Kanner kann ee Stéck Brout kafen.

Mamm *zum Bettler 2*: Dann hei, mee maach datt se och fir d’Kanner sinn.

Kand 1 *zu dienen anere Kanner*: Allez, séier, verstoppt iech, ech zielen: 1, 2, 3, ...

D’Kanner lafe fort a verstoppen sech iwwerall am Sall.

Bettler 3: 20 Cent, 20 Cent fir mech a meng Famill, dat ass keen Cent zevill...

Maartmann 2: Wallissen a Kierf, Wallissen a Kierf, gitt dir op d’Rees oder fuert dir op Clierf, kaaft Wallissen a Kierf, Wallissen a Kierf!

Mamm *zum Papp*: Esou eng Walliss bräichte mir Jos, komm mir kucken eis déi emol un.

Maartfra 2: Och mir hu Wallissen, dräi Stéck zum Präis vun enger, alles an der Reklamm, alles méi bëlleg wéi beim Noper.

Papp: Wou solle mir dann elo hin? All verkafen se Wallissen!

Kand 1: Ech kommen...

Bettler 4: Een Euro, just een Euro...

Mamm *zum Papp*: Kuck Jos, ass déi dann net schéin?

Papp *zu der Mamm*: Se sinn all schéin!

Mamm *zu der Maartfra 2*: Mee déi hei ass extraschéin! Wat soll déi da kaschten?

Maartfra 2 *zu der Mamm*: Déi ass bal geschenkt.

Papp *zu der Maartfra 2*: Maja, wéivill dann?

Maartfra 1 *zum Papp*: Méi bëlleg kënne mir se net maachen, soss gi mir faillite.

Mamm *zu der Maartfra 1*: Also ech géif Iech 15 € dofir ginn.

Maartfra 2 *zu der Mamm*: Em Gottes Wëllen, wëllt Dir eis ruinéieren?

Papp *zu der Mamm*: Allez, géff hinnen der 20 an da gi mer heem.

Maartfra 1 *zu der Mamm*: 45 €. Soss kënne mir se net verkafen.

Maartmann 1 *zu dem Papp an der Mamm*: Wallissen, wonnerbar Wallissen, just 40 €.

Papp *zu der Mamm*: Lauschter, do verkafen si se fir 40. Komm mir ginn dohinner!

D'Kanner kommen op d'Bühn gelaf a bewonneren d'Fichéen bei de Maartfraen.

Kand 2 *zu der Mamm*: Mamma, Mamma, kuck do verkafen se Fichéen. Mamma, Mamma, ech wëll een!

Maartmann 2 *zu dem Papp an der Mamm*: Wallissen, just fir 40 €. Dat ass dach geschenkt.

Mamm *zu de Kanner*: A wat maacht dir da mat diene Fichéen?

Kand 3: Se sinn iewer esou schéi faarweg.

Bettler 1 *zum Papp an zitt en dobäi um Boxebeen*: Hutt Erbaarme mat eis, hutt Erbaarmen! 20 Cent fir dien Aarmen!

Papp *zu der Mamm*: Mir ass hei op diem Maart e bëssen zevill Duercherneen! Komm, mir ginn heem!

Mamm *zum Papp*: Mir hunn dach nach guer näischt kaaft. Da kuck dach nëmme, déi schéi Wallissen hei.

Maartmann 2 *zum Papp an der Mamm*: Wallissen, wonnerschéi Wallissen!

Maartfra 1 *zu de Kanner*: Fichéen, déi all Kand frou maachen. Schéi faarweg Fichéen.

Kand 4 *zu der Mamm*: Mamma, Mamma, ech wëll esou Fichéen.

Mamm *zum Papp*: Dajee, Jos, da géff diene Kanner e puer Su, da kënnen se sech déi Fichée kafen!

Maartfra 2: Fichéen, wonnerschéi Fichéen.

Papp *zu der Mamm*: Ma nondikass nach emol!

Mamm *zum Papp*: Jos, wat ass dann elo schonn nees?

Papp: Elo just hat ech nach en Zingter hei an der Täsch, an elo ass e fort. Dat kann dach net sinn.

Kand 5 *zu dem Papp*: Ech wëll iewer e Fiché!

Mamm *zu dem Kand 5*: Hei hues du e bésse Mënz...

Kanner *freeën sech*: Merci Mamma, du bass déi beschte Mamma...

Mamm *zu de Kanner, dann zum Papp*: Jojojo, et ass gutt elo! Jos, du wäerts dach elo net déi 10 € verluer hunn!

Papp *zu der Mamm*: Ech hu se gewass verluer. Dat war die Pak, dien sech hei erëmdreift. Déi hu mer se geklaut!

D’Kanner man eng Schnuff a ginn an en Eck motzen.

Mamm *zum Maartmann 2*: Mee déi Walliss gefällt mir trotzdem gutt. Monsieur, wat soll se da kaschten?

Maartmann 2: 40 € fir dës wonnerbar Walliss! Dat ass bal geschenkt!

D’Mamm keeft dës Walliss mat Suen aus hirer Posch. Si ginn dono heem.

D'Maartfra 1 fënnt ënner de Wuere vun hirem Stand eng extraschéi Këschtchen.

Maartfra 1: Kuck dach nëmmen hei! Wou komme mir dann un déi wonnerbar Këschtchen?

Maartfra 2: Déi hunn ech vun diem Matrous kaaft, dien dëslescht hei laanschkoum.

Maartfra 1: Dee komesche Kauz mat diem décke Bauch an diem laange Baart.

Maartfra 2: Hie wollt just 2 € fir déi Këscht, an ech hu gemengt, déi kréiche mir och gutt fir dat Duebelt oder Dräifacht weiderverkaaft.

Maartfra 1: Do kréie mir méi wéi dat Duebelt.

Maartfra 2: A méi wéi dat Dräifacht. Mee weess du, wat hie mir gesot huet?

Maartfra 1: Wat sot hien?

Maartfra 2: Hie sot, esou laang wéi d'Këscht zou wir, wir alles dran, wat ee sech nëmme virstelle kënt.

Maartfra 1: Wéi, alles dran?

Maartfra 2: Jo, alles wat ee sech virstelle kann, alles wat et gëtt op der Welt, alles dat wir hei an dier Këschtchen dran.

Maartfra 1: Ma da wir déi Këscht jo immens wäertvoll.

D'Kand 3 fënnt op der Bühn dem Papp seng verlueren 10 €. Hatt hält se an d'Luucht a weist dienen anere Kanner se.

Kand 3: Kuckt emol hei, ech hunn 10 € fonnt!

Kand 5: Super, da kënnen mir eis elo iewer nach eppes kafen.

Kand 1: Musse mir déi Suen dann net zréck ginn?

Kand 4: A wíem solle mir se dann zréck ginn?

Kand 2: Die fanne mir ni méi! Mir halen se!

Kanner: Ei, ei, ei, elo si mir räich!

Maartfra 2: Méi wéi wäertvoll, soen ech dir.

Maartfra 1: Mee gött et da keen Hoke bei dier Saach do?

Maartfra 2: Dach, du däerfs d’Këscht net opmaachen. Well wann s du se opméchs, dann ass alles wat dra war verschwonnen, dann ass se eidel.

Maartfra 1: Eidel?!?! Dat ass iewer net flott. Da looss se léiwer zou!

Maartfra 2: A wat soll dann alles dra sinn?

Pantomimesch, dänzeresch, als Schattentheater oder an enger Filmsequenz ... gött elo duergestallt, wat fir déi 2 Maartfrae kënnt besonnesch wäertvoll, besonnesch erstriewenswäert sinn: z. B.: eng gutt gefëllte Keess; gutt Geschäfte; Wueren, déi si näischt kaschten; mueres laang schlofen; schéin an trei Männer; ...

Maartfra 1: So du, déi Këscht do gi mir net méi hier!

Maartfra 2: Mee maach se nëmmen net op!

D’Kanner komme mat hiren 10 € bei de Stand vun de Maartfrae gelaf.

Kand 1 zu de Maartfraen: Gudde Moien.

Maartfra 2: Gudde Moien, Kanner, kommt herno nach eng Kéier erëm. Mir hunn elo keng Zäit!

Mee d’Kanner verstoppen sech a kucken no a lauschteren, wat d’Maartfrae schwätzen.

Maartfra 1 *huet d’Këscht an der Hand*: Solle mir net iewer eng Kéier an d’Këscht kucken?

Maartfra 2: Mee du weess jo, wat de Matrous sot : net opmaachen, well soss ass se eidel.

Maartfra 1: Jo, just eng Kéier e bésse luussen, dat ass net kucken. Just nëmme ganz kuerz!

Maartfra 2: Rësel se emol!

Rëselt.

Maartfra 1: Näischt, wéi wa se eidel wir.

Maartfra 2: Ech sinn ze virwëtzig. Komm mir maachen se op!

Maartfra 1: Ech weess net..., elo direkt?

Maartfra 2: Jo, elo direkt!

D'Kanner kommen aus hirer Stopp.

Kand 2: Mir wëllen déi Këscht do kafen.

Kand 3: Wat soll se kaschten?

Maartfra 2: Déi Këscht ass net fir ze verkafen! Dat ass eis!

Kand 4: Mee hei ass dach e Maart!

Maartfra 1: Dir hutt och net genuch Suen, fir esou eng wäertvoll Këscht ze kafen.

Kand 5: Wéivill soll se da kaschten?

Kand 1 *wénkt mat den 10 € an der Luucht*: Hei! Mir ginn Iech 10 €.

Maartfra 1 *erstaunt*: 10 €????!!

Kanner: Jo, 10 €!

Maartfra 2 *lues zur Maartfra 1*: Se huet eis der just 2 kascht.

Maartfra 1: Dat ass ee Bommegegeschäft!

Maartfra 2: Do musse mir zougräifen! Hutt dir da wierklech 10 €?

Kand 2: Jo, hei si se!

D’Kanner bezuelen a kréien d’Këscht.

Maartfra 1: Ma dann hei.

Maartfra 2: Déi Këscht ass elo är!

2. Szen: Op der Strooss

D’Kanner setzen sech mat der Këscht an d’Mëtt vun der Strooss.

Kand 3: Woww, wat eng cool Këscht ass dat!

Kand 4: Déi ass bestëmmt ganz wäertvoll! Kuck emol nëmmen, all déi Edelsteng an dat Gold. Do hu mir e gutt Geschäft gemaach!

Kand 5: An dir hutt jo héieren, wat d’Maartleit gesot hunn: ee ganz komesche Fransous huet hinnen se verkaaft.

Kand 1: Nee, et war kee Fransous, et war ee Matrous.

Kand 5: E ganz komesche fransouse Matrous.

Kand 2: An et ass alles dran an der Këscht! Alles wat ee sech nëmme ka virstellen!

Kand 3: Alles vun der ganzer Welt!

Kand 4: All déi schéi Saachen!

Kand 5: Saache fir ze laachen!

Kand 2: An Dommheete fir ze maachen.

Kand 3: Séissegkeete fir ze schmaachen.

Kand 4: Knupperte fir ze kraachen.

Kand 1: Alles vun der ganzer Welt...

Pantomimesch, dänzeresch, als Schattentheater oder an enger Filmsequenz ... gëtt elo duergestallt, wat fir d'Kanner kënn besonnesch wäertvoll, besonnesch erstriewenswäert sinn: z. B.: eng gutt Prüfung; eng gutt Glace; vill Séissegkeeten; eng léif Mamm an e léiwe Papp, keng Hausaufgaben...

Kand 4: Solle mir net emol kucken, ob dat wierklech alles dran ass?

D'Mamm kënn op d'Strooss a lauschtert onbemerkt, wat d'Kanner schwätzen.

Kand 5: Nee, mir däerfen d'Këscht net opmaachen! Wann ee se opmécht, dann ass näischt méi dran, dann ass se eidel.

Kand 1: Nëmme esou laang se zou ass, ass alles dran, wat een sech virstelle kann. Nëmme wa se gutt fest zou ass!

Kand 2: Ech sinn iewer esou virwëtzig.

Kand 3: Ech och!

Kand 4: An ech eréischt!

Kand 5: An ech am allermeeschten.

Kand 4: Kommt, mir maachen se op!

Kand 2: Solle mir?

Kand 1: Nee, mir däerfen net.

Kand 3: Kommt, just eng Kéier luussen.

Kand 1: Mee dann ass näischt méi dran.

Kand 4: Luussen ass jo net kucken.

Kand 1: Dann ass se eidel.

Kand 5: Just eng Kéier, nëmme ganz e bëssen...

Kand 1: Ok, nëmme luussen, nëmme ganz ganz e bëssi...

An diem Moment rífft d'Mamm no de Kanner.

Mamm: Kanner, kommt séier eran, dir musst nach är Hausaufgabe maachen.

Kanner: Ohhh Mamma, nee, herno.

Mamm: Net herno! Elo direkt.

Kanner: Mir wollten nach kucken, wat an dier Këscht do ass.

Mamm: An elo féx era mat iech. Déi Këscht do, déi loosst dir mir emol. Déi weisen ech dem Papp.

D'Mamm huet elo d'Këscht, an d'Kanner fänken un, ouni vill Begeeschterung, d'Hausaufgaben ze maachen.

3. Szen: Am Haus

Kand 2: Ëmmer déi Hausaufgaben!

Kand 3: Mir hu keng Loscht!

Mamm: Roueg elo! Allez hopp, elo gëtt geschafft. Jiddereen u seng Aarbecht, an datt ech elo kee Wuert méi héieren!

Kand 4: Ëmmer op déi Kleng.

Kand 1: Dat ass voll ongerecht.

Kand 5: An et ass eis Këscht. Mir hu se mat eise Sue kaaft!

Mamm: Wann ech et elo nach eng Kéier muss soen, dann ass de Fernseh fir eng Woch gespaart!

Kanner: Mamm...

Mamm: Hutt dir dat elo verstanen?

Kanner: Jo Mamm...

Mamm: Wéi?

Kanner: Jo Mamm!

Mamm: Dann ass et gutt!

D’Kanner ginn, da Papp kënnt.

Papp: Ech hunn nach eng Kéier alles ofgesicht, mee sch hunn déi 10 € net fonnt.

Mamm: Wat, du hues bis elo gesicht?

Papp: Ech si vun diem ville Sichen esou duushtereg ginn, du war ech alt nach séier e Patt huelen.

Mamm: An ech ka mech dann hei mat deene Schwäikanner ploen! Déi wëllen hir Hausaufgaben net maachen. Ech mengen, du muss emol e Wuert mat hinne schwätzen.

De Papp gesäit elo d’Këschtchen um Dësch. Hien hëlt se an d’Hand.

Papp: Wat ass dat da fir eng Këscht? Hues de déi och nach missen um Maart kafen. Ass et net duergaange mat dier Walliss. Hu mir net scho genuch dies Kreemchen?

Mamm: Déi hunn ech de Kanner ofgeholl!

D’Mamm hëlt dem Papp d’Këscht of.

Papp: A wou kommen déi dann un esou eng Këscht?

Mamm: Si hu se vum Maart, just 10 € huet dat Stéck...

Papp: 10 €!????

Mamm: Jo, dat ass net deier. E komesche Matrous huet se mat aus Iwwerséi bruecht, aus Sansibar oder Madagaskar. An se ass ganz wäertvoll.

Papp: Maja, 10 €!

Mamm: Et ass alles dran, wat een sech nëmme virstelle kann.

Papp: Wéi?

D'Mamm stellt d'Këscht hannert sech ewech.

Mamm: Stell dir eppes vir!

Papp: Jo, wat dann?

Mamm: Egal, eppes, wat s du schonn ëmmer wolls.

Papp: Mir fällt näischt an!

Mamm: Dajee...

Papp: Jo.

Mamm: An...

Papp: A wat dann „an“?

Mamm: Ma elo ass dat, wat s du dir virgestallt hues, an der Këscht.

Papp: Gewass!

Mamm: Ma sécher! Dat ass dran. A nach ganz villes anescht.

Papp: Da looss mech kucken.

Mamm: Stopp. Nee, dat geet net. Alles wat ee sech wëncht ass an dier Këscht. Alles! Mee et däerf een se net opmaachen!

Papp: Cool! Dann ass do och eisen neien Auto dran?

Mamm: Natierlech!

Papp: An e Motorrad fir mech?

Mamm: Selbstverständlech!

Papp: An eng flott nei Fra...

Pantomimesch, dänzeresch, als Schattentheater oder an enger Filmsequenz ... gëtt elo duergestallt, wat fir de Papp an d'Mamm kënnt besonnesch wäertvoll, besonnesch erstriewenswäert sinn: z. B.: en neit Haus, Bijouen, en neien Auto, eng schéi Rees, besser Kanner, ...

Déi dräi Reiber schläichen sech elo ganz virsiichteg eran. Si wëllen d'Këscht klauen.

Mamm: Jos!

Papp: Ja, Alice.

Mamm: Jos, komm mir maachen d'Këscht eng Kéier op, ech sinn zevill gespaant.

Papp: Jo, mir luusse just séier eng Kéier, ech sinn esou virwëtzig!

Mamm: Luussen ass net kucken. Ech packen et bal net méi.

Papp: Luussen ass net opmaachen. Ech platze bal.

D'Reiber hunn elo d'Këscht geholl a maachen sech aus dem Stëbs.

Mamm: Just nëmme ganz kuerz.

Papp: Jo, nëmmen eng Kéier ganz kuerz gelusst!

Mamm: Alles wat et gött op der Welt.

Papp: Luussen ass jo net kucken.

Si dréien sech em a mierken, datt d’Këscht net méi do ass.

Mamm: Jos!

Papp: Ja, Alice?

Mamm: D’Këscht ass fort!

Papp a Mamm: Police! Hëllef, bei eis ass agebrach ginn, Hëllef, Hëllef...

Si lafen eraus a ruffen no der Police...

4. Szen: An der Reiberhiel

D’Reiber hunn d’Këschtchen an hirer Mëtt stoen. Si sëtze ronderëm.

Reiber 1: Ha, dat war méi einfach, wéi ech geduecht hat!

Reiber 2: Mir si jo och voll déi Profien.

Reiber 3: Mat mengem Plang geléngt et ëmmer!

Reiber 1: Wéisou däi Plang? Ech hat dach d’Iddi.

Reiber 3: Du has vläicht d’Iddi, ech hat de Plang!

Reiber 2: Iddi oder Plang, d’Haaptsaach ass, mir hunn d’Këscht. Gutt datt ech de Kommando ginn hunn.

Reiber 1: Kommando, a wéi ee Kommando hues du da ginn?

Reiber 2: Ma de Kommando fir d’Këscht ze klauen. Soss sting se elo nach do.

Reiber 3: Ech hunn dach gesot: “Komm elo huele mir se”.

Reiber 1: An ech sot: “Séier, elo huele mir se”.

Reiber 2: An ech hunn de Kommando ginn.

Si stinn op.

Reiber 3: Ech wäert dach elo net meng Pistoul zéie mussen?

Reiber 1: An ech wäert dach elo net mäi Revolver huele mussen?

Reiber 2: An ech wäert dach elo net mäi Gewier luede mussen?

Reiber 3: Nee, léiwer net. Mir si professionell!

Si setzen sech nees.

Reiber 1: Mir hunn dat net néideg!

Reiber 2: Mir si modern Reiber!

Reiber 3: Mat moderne Methoden!

Reiber 1: Hutt dir héieren, wat se gesot hunn?

Reiber 2: Jo, e komesche Fransous huet déi Këscht erageschmuggelt.

Reiber 3: An déi Këscht ass voll mat Diamanten, Edelsteng an aner Schätz...

Reiber 1: Suen...

Reiber 2: Kreditkaarten...

Reiber 3: Handyen...

Reiber 1: Aueren...

Reiber 2: Computeren...

Reiber 3: Mir sinn elo Millionären...

Reiber 1: Billionären...

Reiber 2: Trillionären...

Reiber 3: Ganz fein Hären!

Pantomimesch, dänzeresch, als Schattentheater oder an enger Filmsequenz ... gëtt elo duergestallt, wat fir déi 3 Reiber kënn besonnesch wäertvoll, besonnesch erstriewenswäert sinn: z. B.: cf Script...

Reiber 1: An dat ass alles an der Këscht!

Reiber 2: Ganz genee! Dat alles ass dran!

Reiber 3: Dran ass dat alles!

Reiber 1: A mir hunn elo d’Këscht!

Reiber 2: Se gehéiert eis!

Reiber 3: Eis gehéiert déi Këscht!

Reiber 1: Mee, mir däerfen se net opmaachen!

Reiber 2: Net opmaachen däerfe mir se!

Reiber 3: Se muss zoubleiwen!

Reiber 1: Soss ass se eidel.

Reiber 2: Maache mir d’Këscht op, ass näischt méi dran.

Reiber 3: Fort ass alles, wa mir se opmaachen.

Reiber 1: Dofir bleift se zou!

Reiber 2: Zou bleift se!

De Reiber 3 hält elo d’Këscht.

Reiber 3: Bleift se zou?

De Reiber 1 hëlt him se of. Dat geet elo esou weider, ëmmer dien hëlt se, die schwätzt...

Reiber 1: Just eng Kéier e bësse luussen!

Reiber 2: Nëmme ganz e bessen.

Reiber 3: Luussen ass net kucken!

Reiber 1: Nëmme ganz kuerz!

Reiber 2: Net laang, nee!

Reiber 3: Kuerz erageluusst, ass net opgemaach!

Si stinn op. D'Këscht kreest nach ëmmer.

D'Bettler kommen heemlech derbäi a kucken sech un, wat d'Reiber maachen.

Reiber 1: Ech luussen.

Reiber 2: Nee, ech!

Reiber 3: Ech luusse kuerz, ech kann dat gutt.

Reiber 1: Nee, ech kann dat besser!

Reiber 3: Ech kann et am allerbeschten!

De Reiber 1 hëlt dem Reiber 3 d'Këscht of a stellt se hannert sech.

Reiber 1: An diem Fall muss ech d'Konsequenzen zéien!

Reiber 2: An diem Fall hëlleft nëmmen Eliminatioun!

Reiber 3: Ech wäert dach elo net meng Pistoul zéie mussen?

Zitt se.

Reiber 1: An ech wäert dach elo net mäi Revolver huele mussen?

Hëlt en.

Reiber 2: An ech wäert dach elo net mäi Gewier luede mussen?

Lued et.

Reiber 1: Lieft wuel, meng Gefäerten, mee et huet misse sinn!

Reiber 2: Adieu, deele war nach ni meng Stärkt!

Reiber 3: Et féiert kee Wee derlaanscht, ech muss mech vun iech trennen!

Déi 3: Päng!

Déi dräi Reiber falen em.

5. Szen: Ënner der Bréck

D'Bettler komme bei déi 3 Reiber, déi um Buedem leien. Si bécke sech.

Bettler 1 *zum Reiber 3*: Hutt dir just 1 € fir eis aarme Leit?

Bettler 2 *zum Reiber 2*: Oder een halwen, datt eis Kanner eppes z'iessen hunn.

Bettler 3 *zum Reiber 1*: Oder 20 Cent, och dat hëlleft eis schonns vill.

Bettler 4: Ech mengen, hei ass näischt ze huelen.

Bettler 2: Déi do hu selwer näischt.

Bettler 3: Déi bougéieren och net méi.

Si kucken sech erstaunt an e bësse fäertereg un.

Bettler 1: Sollen déi...?

Bettler 4: Jo déi sollen!

Bettler 3: Sinn déi...?

Bettler 2: Jo déi sinn!

Bettler 4: Dann huet et kee Wäert!

Bettler 1: Wat huet kee Wäert?

Bettler 2: Datt mir hei biedelen.

Bettler 3 hält decidéiert d'Këscht.

Bettler 3: Mee hir Këscht huele mir iewer mat.

Bettler 4: Si brauchen se jo net méi.

Bettler 4: Nee, si net, mee mir!

Bettler 1: Hutt dir héieren, déi Këscht ass vun engem Matrous.

Bettler 4: A se kënt vu ganz wäit hier.

Bettler 3: An dat flottst ass, et ass alles dran!

Bettler 1: Jo, alles!

Bettler 2: Alles!

Bettler 4: Alles ass dran, wat ee sech virstelle kann.

Bettler 1: Wat ee sech denke kann.

Bettler 4: Wat ee gären hätt.

Bettler 3: Wat een sech wënscht.

Bettler 1: Een neit Bett...

Bettler 2: eng Trottinett...

Bettler 4: eng Klarinett...

Bettler 1: eng Camionnette...

Bettler 4: Ham ouni Fett...

Bettler 3: an nach vill aner Saachen...

Pantomimesch, dänzeresch, als Schattentheater oder an enger Filmsequenz ... gëtt elo duergestallt, wat fir d'Bettler kënnt besonnesch wäertvoll, besonnesch erstriewenswäert sinn: z. B.: een Daach iwwer dem Kapp; nei, waarm Kleeder, eppes fir z'iessen, ...

Bettler 1: Et ass iewer eng flott Saach, wann een esou eng Këscht huet.

Bettler 4: Et ass een onheemlech räich.

Bettler 3: Et huet een alles, wat e muss hunn.

Bettler 1: Et ass och esou praktesch!

Bettler 2: Eigentlech si mir och elo keng Clochardë méi, mir hu jo alles.

Bettler 4: Jo, an et ass alles hei an dier Këscht.

Bettler 1: Wierklech praktesch! Alles hei dran!

Bettler 2: Solle mir net emol dra kucken?

Bettler 3: Mee du hues dach héieren, wann een d'Këscht bis opmécht an dra kuckt, dann ass se eidel, dann ass näischt méi dran.

Bettler 4: Just eng Kéier ganz kuerz.

Bettler 2: Ganz kuerz!

Bettler 3: Nëmme luussen, net kucken!

Bettler 1: Nëmme just ganz kuerz luussen!

Bettler 4: Solle mir?

Bettler 1: Jo, mir sollen...

Just an diem Moment kommen d'Maartmänner laanscht.

Maartmann 1: Ah, do ass se jo nees, eis Këscht.

Bettler 3: Dat ass net deng Këscht.

Maartmann 2: Jo, et ass net eis, mee et seet een dat esou, ... wann een eppes gutt kennt.

Bettler 1: Mir hunn déi Këscht hei fonnt.

Maartmann 1: Fonnt? Dat ass iewer komesch!

Bettler 2: Jo, nieft dräi Reiber!

Maartmann 2: Reiber? Dat ass verdächtig!

Bettler 4: Mee si waren dout!

Maartmann 1: Dout? Da sidd dir iwwerfouert! Dat ass de Beweis.

Bettler 1: De Beweis? Mir hunn näischt gemaach.

Maartmann 2: Dat soen se all!

Bettler 4: Mir hu just d'Këscht matgeholl.

Maartmann 1: Matgoe gelooss, mengt dir sécher!

Maartmann 2: An d'Reiber em den Eck bruecht?

Bettler 3: Wëllt Dir d'Këscht? Mir verkafen Iech se.

Bettler 1: Mee sot kengem eppes!

Bettler 2: Wann ech gelift!

Maartmann 2: Dat musse mir eis iewer nach gutt iwwerleeën...

Bettler 2: Just een Euro, dann ass et Är! Just een Euro!

Maartmann 1: An der Rei, hei ass een Euro.

Bettler 4: An hei ass d’Këscht.

Bettler 1: Mee näischt soen.

6. Szen: Am Theater

Maartfra 2: Kuckt hei, dir léif Leit, fantastesch Kalzongen, éischt Qualitéit, gräift zou, dräi zum Präis vun engem.

Maartfra 1: Kommt alleguer heihinner! Hei ginn et fonkelnei Schung. Extra Qualitéit a lescht Moud! Dräi Schung kritt dir hei zum Präis vun engem!

Bettler 1: Een Euro, hutt dir een Euro fir mech a fir meng Famill?

Papp: Géi schaffe wéi ech, da brauchts du net hei ze sätzen...

Bettler 4: 50 Cent, datt ech menge Kanner kann e Stéck Brout kafen...

Mamm: Dann hei, mee maach datt se och fir d’Kanner sinn!

Kand 1: Allez, séier, verstoppt iech, ech zielen: 1, 2, 3, ...

Bettler 3: 20 Cent, 20 Cent fir mech a meng Famill, dat ass keen Cent zevill...

Maartfra 2: Wallissen a Kierf, Wallissen a Kierf, gitt dir op d’Rees oder fuert dir op Clierf, kaaft Wallissen a Kierf, Wallissen a Kierf!

All Acteure wenden sech elo un d'Publikum a stellen sech ëmmer, wann se hire Saz soen, an en Hallefkrees vir op d'Bühn.

Maartmann 1: An hei léift Publikum, eng wonnerbar Këscht, mëmme 70 €.

Maartmann 2: Dat ass geschenkt!

Maartfraa 1: Well se ass immens wäertvoll.

Maartfra 2: Alles ass dran, wat dir iech virstelle kënn!

Kand 1: Alles ass dran, wat dir iech jeemools erdreemt hutt.

Kand 2: Esouguer är geheimste Wënsch gi mat dëser Këscht Wierklechkeet.

Kand 3: Leider huet se just ee klengen Hoken, esou wéi all déi schéi Saachen.

Kand 4: Dir dierft se net opmaachen.

Kand 5: Esou laang se zoubleift, ass alles dran.

Mamm: Esou laang den Deckel drop ass, ass alles erlaabt, ass alles méiglech!

Papp: Mee ënnerstitt iech net, a luusst eran...

Gangster 1: Dat kéint ganz geféierlech ginn!

Gangster 2: Do gíngt dir mat ärem Liewe spillen.

Gangster 3: Do hutt dir besser, d'Fanger ewechzeloossen.

Bettler 1: Well et ass dach vill méi schéin, ...

Bettler 2: ... wann alles kéint méiglech sinn, ...

Bettler 3: ... a wann all Gedanken erlaabt ass.

All: An, wie wëllt se dann, wie wëllt d'Këscht kafen?

Elo verneigen sech d'Acteuren alleguer.